

Dosar nr. 3ra-187/22

2-20027268-01-3ra-18022022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. G. Ciobanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, V. Clima, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Valerii Tretiacenco împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la
recunoașterea ilegalității și anularea răspunsului și obligarea emiterii actului
administrativ,

împotriva deciziei din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău prin care
s-a respins cererea de apel înaintată de Serviciul Fiscal de Stat și s-a menținut
hotărârea din 27 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 26 februarie 2020, Valerii Tretiacenco prin intermediul avocatului Vitalie
Tihon, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat
privind recunoașterea ca fiind ilegal și anularea răspunsului Serviciului Fiscal de
Stat din 22 noiembrie 2019 și obligarea Serviciului Fiscal de Stat să emită un act
administrativ motivat în privința contestației înaintate la 24 octombrie 2019.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin contestația înaintată la 24
octombrie 2019, a fost solicitată, printre altele, revocarea deciziei organului fiscal
din 27 septembrie 2019, emisă în privința contribuabilului Valerii Tretiacenco. Prin
scrisoarea nr. 26-24-11/518/15822 din 22 noiembrie 2019, reclamantului i s-a
comunicat că contestația rămâne neexaminată, deoarece avocatul Vitalie Tihon nu a
prezentat procura ci doar mandatul avocațial, ceea ce nu corespunde rigorilor legale.
În răspuns nu a fost indicată modalitatea și calea de atac.

În dezacord cu soluția autorității publice, reclamantul s-a adresat cu cerere
conducerii Serviciului Fiscal de Stat prin care a solicitat revocarea deciziei. Prin
răspunsul Serviciului Fiscal de Stat din 23 ianuarie 2020, reclamantul a fost
informat că, în caz de dezacord cu răspunsul oferit, este în drept să înainteze o
acțiune în instanță, în termen de 30 de zile de la data notificării.

Reclamantul a invocat că organul fiscal a examinat în mod eronat contestația și
ilegal, neîntemeiat nu a soluționat-o în fond.

A menționat că, la pct. 24 din decizia Curții Constituționale nr. 34 din 19 aprilie 2018, Curtea a menționat că pentru elucidarea problemei interpretul legii trebuie să recurgă la ansamblul regulilor de interpretare. El trebuie să aibă în vedere în special regula *In claris non fit interpretatio* (Textele clare nu trebuie interpretate) și regula *Ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus* (Unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să distingă). Cu alte cuvinte, caracterul general al formulării unui text legal conduce la caracterul general al aplicării lui, fără să fie necesare distincții pe care textul respectiv nu le conține și nu le urmărește. Curtea Constituțională a stabilit un standard de referință, pentru interpretarea și aplicarea normelor juridice.

Reclamantul a apreciat că norma juridică prevăzută la art. 244 alin. (6) din Codul fiscal, este clară. Astfel, organul fiscal a eludat norma juridică direct aplicabilă și expres citată în mai multe adresări, ceea ce constituie o încălcare a drepturilor subiective ale contribuabilului.

A menționat că organul fiscal este un organ administrativ, activitatea acestuia într-adevăr este supusă Codului administrativ, care este o lege generală. Cu toate acestea, Codul administrativ nu a abrogat careva prevederi ale Codului fiscal.

A insistat asupra priorității reglementărilor legii speciale și anume, prevederile Codului fiscal. Astfel în mandatul avocațial era explicat cu claritate în ce cauză este împuternicit avocatul să acorde asistență juridică, și anume, reprezentarea intereselor lui Valerii Tretiacenco în organe administrative (inclusiv fiscale), în proceduri administrative și/sau proceduri prealabile etc., precum și în instanța de judecată, în prima instanță, apel și în recurs. Pe verso, printre împuterniciri sunt menționate ca împuterniciri de a participa în proceduri notariale, administrative, plângeri, contestații, proceduri amiabile sau litigioase, precum și orice altfel de proceduri, urmată de mandatarul este împuternicit de a semna și înainta pretenții, cereri prealabile, cu mențiunea finală că prezentul mandat este valabil în copie certificată de avocat, pentru acțiunile și activitățile conexe examinării cauzei în instanța de judecată (proceduri de executare, cereri prealabile, proceduri administrative, negocieri, cereri de informații, etc.).

A evidențiat că, în scrisoarea emisă de către Serviciul Fiscal nu s-a explicat care sunt temeiurile înlăturării de la aplicarea normei juridice speciale și nici de ce nu este aplicabilă legea specială. Tratarea textului mandatului exclusiv ca împuternicirea de reprezentare în cadrul unei cauze civile a apreciat-o ca neconformă cu prevederile generale și speciale ale legilor aplicabile.

Reclamantul a relatat că interpretarea subiectivă a stării de fapt și a legislației de către organul fiscal, a dus la soluționarea inechitabilă a contestației și la o hotărâre ilegală și neîntemeiată.

Conducându-se de dispozițiile art. 206 din Codul Administrativ, art. 56, 60, 166 CPC, avocatul Vitalie Tihon, în interesele reclamantului Valerii Tretiacenco, a solicitat admiterea cereri de chemare în judecată, recunoașterea ca fiind ilegal și anularea răspunsului din 22 noiembrie 2019 a Serviciului Fiscal de Stat și obligarea Serviciului Fiscal de Stat să emită un act administrativ motivat în privința contestației înaintate de avocatul Vitalie Tihon la 24 octombrie 2019.

Prin hotărârea din 27 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost admisă acțiunea, depusă de Valerii Tretiacenco. S-a anulat răspunsul nr. 26-24-

11/518/15822 din 22 noiembrie 2019 a Serviciului Fiscal de Stat și s-a obligat Serviciul Fiscal de Stat să emită actul administrativ motivat în privința contestației înaintate de avocatul Tihon Vitalie la 24 octombrie 2019. S-a luat act de decizia nr. 413 din 12 decembrie 2019 a Serviciului Fiscal de Stat pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 133/1924 din 27 septembrie 2019 și s-a dispus neexecutarea hotărârii în partea emiterii actului administrativ motivat în privința contestației înaintate de avocatul Tihon Vitalie la 24 octombrie 2019.

La 02 iunie 2021, în interiorul termenului prevăzut de art. 232 alin. (1)-(2) Cod administrativ, Serviciul Fiscal de Stat a declarat apel împotriva hotărârii din 27 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat și s-a menținut hotărârea din 27 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

În consolidarea soluției s-a reținut că, prin decizia nr. 133/1924 din 27 septembrie 2019 a Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare fiscală comisă de către Valerii Tretiacenco, s-a încasat la buget impozitul pe venit nedeclarat în sumă de 745539 lei, majorare de întârziere conform prevederilor art. 228 alin. (2) Codul fiscal în mărime de 563784 lei pentru neplata în termen a impozitului pe venit, s-au aplicat amenzi pentru încălcările legislației: - în mărime de 596431 lei pentru eschivarea de calcul și plata impozitului pe venit impozabil estimat nedeclarat pentru perioada fiscală A/2013, conform prevederilor art. 261 alin. (5) Codul fiscal; - în mărime de 500 lei pentru neprezentarea declarației cu privire la impozitul pe venit pentru perioada fiscală A/2013 conform prevederilor art. 260 alin. (1) Codul fiscal; - în mărime de 2500 lei, conform prevederilor art. 253 alin. (9) din Codul fiscal, pentru neexecutarea de către persoana fizică a obligației de prezentare a declarației cu privire la proprietate, conform art. 22615 alin. (2) din Codul fiscal

Nefiind de acord cu decizia nr. 133/1924 din 27 septembrie 2019 a Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare fiscală comisă de către Valerii Tretiacenco, la 24 octombrie 2019, avocatul Vitalie Tihon în interesele lui Valerii Tretiacenco a depus contestație împotriva deciziei respective, prin care a solicitat reanalizarea împrejurărilor de fapt cu pronunțarea unei decizii care să nu contravină constatările date de instanțele de judecată și organele de urmărire penală, revocarea și anularea deciziei contestate.

Prin răspunsul (decizia) nr. 26-24-11/518/15822 din 22 noiembrie 2019 a Serviciului Fiscal de Stat, avocatul Vitalie Tihon a fost informat că rămâne neexaminată contestația, din motivul neînlăturării neajunsurilor stabilite în scrisoarea din 13 noiembrie 2019.

La 04 decembrie 2019, avocatul Vitalie Tihon, în interesele lui Valerii Tretiacenco, a înaintat Prim-ministrului Republicii Moldova, Ministerului Finanțelor și Serviciului Fiscal de Stat cerere prin care a solicitat reanalizarea împrejurărilor de fapt și de drept, cu examinarea în fond a contestației, înaintate în numele lui Valerii Tretiacenco.

Prin răspunsul nr. 26-12/1-12-1068 din 23 ianuarie 2020, avocatul Vitalie Tihon a fost informat că, Serviciul Fiscal de Stat s-a expus deja aferent solicitărilor cu privire la examinarea contestației din 24 octombrie 2019.

Prin decizia nr. 413 din 12 decembrie 2019 a Serviciului Fiscal de Stat emisă pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 133/1924 din 27 septembrie 2019, s-a satisfăcut parțial contestația și s-a modificat decizia nr. 133/1924 din 27 septembrie 2019, emisă de către Direcția generală administrare fiscală mun. Chișinău, după cum urmează: în partea decisivă: - la pct. 3, liniuța 2-a, sintagma „500” se substituie cu sintagma „200 lei”. În rest, decizia nr. 133/1924 din 27 septembrie 2019 emisă de către Serviciul Fiscal de Stat, a rămas nemodificată și obligatorie pentru executare.

Instanța de apel a accentuat că Serviciul Fiscal de Stat, la emiterea răspunsului din 22 noiembrie 2019, a invocat dispozițiile art. 46 alin. (2) al Codului administrativ, menționând că avocatul Vitalie Tihon nu a prezentat acte care să confirme împuternicirile de reprezentare a intereselor lui Valerii Tretienco.

Potrivit aprecierilor Curții de apel, dispoziția legală invocată de Serviciul Fiscal de Stat nu este aplicabilă față de avocați, în privința avocatului fiind aplicabile prevederile Legii cu privire la avocatură, care este o lege specială în raport cu Codul administrativ.

Sub acest aspect, Completul a enunțat că, autoritatea publică apelantă a fost investită cu soluționarea unei contestații depuse împotriva deciziei de aplicare a sancțiunilor fiscale, autoritatea era obligată să aplice cu prioritate dispozițiile Codului fiscal, lege care reglementează modul de depunere și soluționare a contestațiilor împotriva deciziilor de aplicare a sancțiunilor fiscale, dar și prevederile Legii cu privire la avocatură. Or, formularul mandatului este un document de strictă evidență, conținutul, forma și modul de utilizare a căruia se aprobă de către Guvern. În acest sens, avocatul are dreptul să reprezinte interesele legitime ale clientului în instanțele de judecată, în organele de drept, în autoritățile publice, în alte organizații.

Completul specializat a explicat că, la concurența a două norme juridice din ramuri diferite ale legislației trebuie să se aplice norma specială prevăzută pentru reglementarea unor sau altor raporturi sociale, și anume, conducându-se de principiul priorității ramurale și nu de regula „*lex posterior derogat lex specialis priori*”. Or, norma specială derogă de la norma generală, pe când, norma generală nu derogă de la norma specială.

În speță, s-a reținut că raporturile juridice născute între contribuabilul Valerii Tretienco și Serviciul Fiscal de Stat sunt primordial raporturi juridice fiscale, iar la examinarea scrisorilor/contestațiilor depuse, autoritatea urmează să aplice în mod prioritar reglementările conținute în Codul fiscal, și ulterior, prevederilor Codului administrativ. Înscrierile probatorii administrate la dosarul cauzei, denotă că, la momentul înaintării contestației, avocatul Vitalie Tihon a prezentat Serviciului Fiscal de Stat, mandatul avocațial prin care se atestă împuternicirile în calitate de reprezentant a lui Valerii Tretienco, în care este indicat că, Vitalie Tihon a fost împuternicit să acorde asistență juridică întru reprezentarea intereselor lui Valerii Tretienco în organele administrative (inclusiv fiscale), în proceduri administrative și/sau proceduri prealabile etc., precum și în instanțele de judecată, în prima instanță, apel și recurs (inclusiv Curtea Supremă de Justiție)”, pe partea verso fiind indicate împuternicirile reprezentantului de acordare a asistenței juridice și aplicată semnătura clientului la rubrica respectivă.

Instanța de apel a desconsiderat argumentele apelantului care a susținut că, mandatul acordă avocatului împuterniciri de reprezentare doar în cadrul instanței de judecată, or, din prevederile pct. 2 al Hotărârii Guvernului nr. 158 din 28 februarie 2013 cu privire la aprobarea formularului de utilizare a mandatului avocatului și al avocatului stagiar, reiese indubitabil că formularul mandatului avocatului și al avocatului stagiar sunt documente de strictă evidență, care confirmă împuternicirile acestora, atestând astfel lipsa temeinicii legale a argumentului reprezentantului pârâtului invocat în referință și denotând prezența încălcării flagrante a prevederilor art. 1 și 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ori prin acțiunile sale nejustificate, organul fiscal a atentat direct la dreptul părții reclamante de a avea acces la un proces echitabil și de a fi reprezentat de către un avocat ales, în baza mandatului prezentat, întocmit în strictă conformitate cu prevederile legale.

Astfel, instanțele consideră că, la soluționarea contestației depuse de avocatul Vitalie Tihon în interesele lui Valerii Tretiacenco, Serviciul Fiscal de Stat a ignorat prevederile art. 31 al Codului administrativ, or, în răspunsul său nu a invocat clar temeiul pe care s-a bazat, în momentul adoptării soluției de a lăsa de fără examinare contestația reclamantului.

De altfel, s-a reținut că, la 25 octombrie 2019, Valerii Tretiacenco a depus contestația împotriva deciziei nr. 133/1924 din 27 septembrie 2019, care, la 12 decembrie 2019 a fost examinată de către Serviciul Fiscal de Stat cu participarea avocatului Aronov Roman, în bază de procură, astfel fiind parțial admisă contestația.

Instanțele au ajuns la concluzia că prezentarea procurii în speța dată nu reprezintă o condiție imperativă de declanșare a procesului de examinare a contestației contribuabilului, având în vedere că a fost prezentat originalul mandatului avocațial, situație ce denotă o examinare formală de către Serviciul Fiscal de Stat a contestației și emiterea unui răspuns neîntemeiat și nemotivat care afectează negativ interesele acestuia.

Reieșind din cele expuse mai sus, dat fiind că instanța de apel a constatat temeinicia acțiunii în contencios administrativ înaintate de Valerii Tretiacenco și, astfel, legalitatea hotărârii primei instanțe, argumentele contrare ale apelantului fiind nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a ajuns la concluzia privind respingerea apelului declarat.

La 10 decembrie 2021, Serviciul Fiscal de Stat a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.143).

La 14 februarie 2022, Serviciul Fiscal de Stat a depus recurs motivat (f.d.146-149) prin care a solicitat casarea deciziei recurate emise la 01 decembrie 2021, cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

În susținerea cererii de recurs, Serviciul Fiscal a reiterat argumentele expuse la examinarea cauzei în fond și în cererea de apel.

Referitor la decizia atacată, a menționat că soluția instanței de apel este eronată. Or, nu pot fi reținute invocările instanței de apel vizavi de faptul că dispoziția legală, invocată de Serviciul Fiscal de Stat nu este aplicabilă față de avocați, în privința avocatului fiind aplicabile prevederile Legii nr. 1260/2002 cu privire la avocatură, care este o lege specială în raport cu Codul administrativ. Or

având în vedere dreptul discreționar al autorităților publice reglementat de art. 16 din Codul administrativ, ce îi conferă autorității publice posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală, în coraport cu principiul legalității care instituie obligația de a acționa în conformitate cu legea, și deoarece art. 46 din Codul administrativ prevede drept condiție obligatorie de reprezentare a persoanei în scopul îndeplinirii unei acțiuni la etapa procedurii administrative, consemnarea împuternicirilor în procură, consideră acțiunea dedusă judecătii ca fiind nefondată.

Dincolo de orice dubiu rezonabil, aserțiunile instanței de apel precum că prezentarea procurii în speța dată nu reprezintă o condiție imperativă de declanșare a procesului de examinare a contestației contribuabilului, având în vedere că a fost prezentat originalul mandatului avocațional, le consideră declarative. În situația în care raporturile administrative sunt reglementate de Codul administrativ, participanții la procedura administrativă urmează să asigure prezentarea conformă a împuternicirilor, în corespundere cu art. 46 din Codul administrativ.

Subsumând cele expuse, a conchis că acțiunile Serviciului Fiscal de Stat au fost întreprinse în conformitate cu legislația, decizia instanței de apel este nefondată, concluziile fiind neconforme circumstanțelor pricinii, normele de drept material și procedural fiind aplicate/interpretate eronat, raționamente ce pot fi consolidate din circumstanțele de fapt și de drept deduse judecătii.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 01 decembrie 2021. La 10 decembrie 2021, Serviciul Fiscal de Stat a depus recurs nemotivat.

Decizia motivată a Curții de Apel Chișinău a fost recepționată de recurent la 07 februarie 2022 (f.d.141), iar la 14 februarie 2021 a fost depus recurs motivat (f.d.146-149).

Astfel, recursul depus la 10 decembrie 2021 și motivarea recursului prezentată la 14 februarie 2021, sunt în termen.

La 21 februarie 2022, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului motivat, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței. Până la momentul examinării cauzei, referință nu a fost prezentată.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2)

din art.246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de

totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Serviciul Fiscal de Stat.

În conformitate cu art.230 și art.246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron